

Publicerad 2012-04-13 10:21 av desert star

Det randiga solskenets melankoli

när jag var liten trasslade mina halsband ihop sig

och mina framtänder höll på att växa ut

alla bilder på mig skriker maskrosbarn

jag och min bror brukade bygga pyramider av ölburkar

ibland skrapade jag upp knäna med flit

mamma brukade spreja sin parfym på våra nallar

guerlain shalimar

jag slängde alla vykort jag fått från henne en dag

det var ett bevis på hennes frånvaro

när jag var nio år ville jag dö

min fostermamma skrek att det var något fel på mig

världen är ful och vi är hennes barn

mamma brukade dra ner persiennerna när det var solsken ute

än idag gör det randiga solskenet mig melankolisk

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren desert star med Poeter.se id #37056 innehar upphovsrätten